

ΘΕΛΞΙΝΟΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΙΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ.

Όσονούπω, δημοσιευομένου τοῦ III. φυλλαδίου ἡμῶν, λήγει τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ΘΕΛΞΙΝΟΗΣ.

Καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τοῦτο, μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου, πεποιθάμεν, περιποιήθημεν τὸ δαινὸν ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεδύθημεν καὶ παντὶ σθένει ἐφιλοτιμήθημεν ἢ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τῆς ἐπιεικείας καὶ εὐνοίας, τῆς ὁποίας μᾶς ἤξιωσαν οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλόμουσοι ὁμογενεῖς. Ἄν ποτε παρεξέτραπήμεν τῆς ὁδοῦ, αἰτιατέον τὰς καιρικὰς τε καὶ τοπικὰς περιστάσεις οὐχ ἦττον ἢ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων, ἧτις ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἐμπόδιόν ἐστι δυσυπέρβλητον· ἀλλὰ καὶ ὁμολογητέον ὅτι ἐκ τῶν ἐνόητων μετ' ἀκριβείας ἐξεπληρώσαμεν τὰ χρέη, ὅσα ἀνεδέχθημεν ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ. Καὶ ἐνδέχεται μὲν εἰς τινὰς τῶν καθ' ἡμᾶς ἀναγνώστων ἢ πορείᾳ τοῦ ἡμετέρου συγγράμματος νὰ μὴ ἐφάνη κατὰ πάντα ἀρεστή, διότι, καινόςπουδοι ἡμεῖς καὶ πᾶν τὸ ἐπακτὸν θηρούμεντες, ἀρεσκόμεθα καθηδυπαθοῦντες τὸν καιρὸν εἰς ἀναγνώσεις φροῦδας καὶ καταβυκαλωμένον τὸν νοῦν εἰς διατριβὰς ματαιοσχόλους, ἂν μὴ εἴπωμεν ἐκφαλιστέας — τίς δ' ὁ ἐκ τούτων καρπός, οὐδ' ὁ τόπος, οὐδ' ὁ καιρὸς ἐπιτρέπει ἤδη ἡμῖν νὰ ἐρευνησωμεν—ἀλλὰ καὶ οἱ τοιοῦτοι, πιστεύομεν, δὲν δύνανται νὰ μεμφιμοιρῶσι καθ' ἡμῶν· διότι, καὶ μὲν, ἐπιληφθέντες τοῦ ἔργου, εὐθύς ἐξ' ἀρχῆς κύριον σκοπὸν ἐθέμεθα τὸ καταστήσαι τὴν ΘΕΛΞΙΝΟΗΝ ἄχετον, ὡς εἰπεῖν, γνώσεων βιωφελῶν καὶ θετικῶν, ἄχετον γνώσεων οὐσιωδῶν καὶ λόγου ἄξιων εἰς τὸ ἔθνος.

ναί μὲν ἡ σκληρὰ πείρα ὀσημέραι κατορθοῦσα πείθει καὶ αὐτοὺς τοὺς μάλ-
λον δυσπεσίτους ὅτι σήμερον ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε πρὸς τὰς τοιαύτας γνώσεις
δέον νὰ τείνωμεν τὴν προσοχὴν, καθόσον τὸ οἰκοδόμημα ἡμῶν, μόλις ὑπὲρ
τὴν ἐπιφάνειαν προκίψαν, δεῖται θάσεως στερεᾶς καὶ τοίχων στερεῶν καὶ
στέγης στερεᾶς, οὐχὶ δ' ἐπικοσμημάτων οἰκείων εἰς κτίρια μεγαλοπρεπῆ καὶ
ἀρτιμελῆ· οὐχ' ἦττον ὅμως, γινώσκοντες πρὸς οἶκας καὶ ὄσας διαθέσεις
πάντως εἶχομεν νὰ παλαίσωμεν, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ συμβιδάσωμεν τὰ
πράγματα, καθιστῶντες τὸ ἡμέτερον σύγγραμμα εἰς πάντας προσιτὸν,
ἐπροσπαθήσαμεν νὰ περιλάβωμεν ἐν αὐτῷ ἀναμιξ εἰδήσεις σπουδαίας καὶ
τερπνᾶς, οὕτως ὥστε καὶ ὁ εἰς μελετὰς σοβαρὰς καταγιγόμενος νὰ ἔχῃ εὐά-
ριστον τὴν διατριβὴν, καὶ ὁ τὸ τερπνὸν καὶ ἐλαφρὸν θηρεύων νὰ θεραπεύῃ
τὰς ἐπιθυμίας του, ὠφελιμὸν τι ἀποκερδαίνων.

Εἰς τρεῖς κατηγορίας κυρίως ὑπάγεται τῆς ΘΕΛΕΙΝΟΗΣ ἡ ὕλη— α) εἰς
πραγματείας σπουδαίας—β) εἰς πραγματείας τερπνὰς ἅμα καὶ ὠφελίμους
—γ) εἰς ἀναγνώσματα ἐλαφρὰ, δηλαδὴ μυθιστορήματα καὶ διηγήματα.
Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φυλλάδια κεῖνται ἐκεῖ ὡς ἀπόδειξις τοῦ κατὰ πο-
σὸν ἡ περιέργεια τοῦ ἀναγνώστου δύναται νὰ ἰκανοποιηθῇ ἐκ μιᾶς ἐκάστης
τῶν κατηγοριῶν τούτων.

Πιστοὶ εἰς τὰς ἀπ' ἀρχῆς τεθείσας βάσεις, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μεταβάλω-
μεν τὴν καθόλου πορείαν τοῦ συγγράμματός μας, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ β'.
ἔτος· μόνη μεταρρύθμισις τὴν ὁποίαν σκοπεύομεν νὰ ἐπιφέρωμεν, καὶ ταύ-
την ἐπὶ τὰ κρείττω, εἶναι τὸ νὰ προσθέσωμεν εἰκονογραφίας, καὶ οὕτω νὰ
καταστήσωμεν τὴν ΘΕΛΕΙΝΟΗΝ καὶ ὠφελιμον, καὶ τερπνὴν, καὶ ποικίλην,
καὶ κοσμίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μεταρρύθμισις αὕτη συνεπάγεται δαπάνας οὐ
μικράς, ἐπικαλούμεθα τὴν φιλότιμον συνδρομὴν τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν
πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ. Ἡ ΘΕΛΕΙΝΟΗ, ἵνα θέλγῃ καὶ νοῦν καὶ ὄρασιν,
δὲν ζητεῖ μεγάλα πράγματα· ζητεῖ ἑξακοσίους μόνους συνδρομητὰς, δαπα-
νῶντας ὑπὲρ αὐτῆς 13 παράδες καὶ $\frac{1}{8}$ καθεκάστην· τόσους δηλαδὴ, ὅσοι
δύνανται νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἐκ τῶν μυρίων καὶ μυρίων ματαιῶν δαπανῶν,
ἐν αἷς κατατριβόμεθα ἀλόγως τε καὶ ἀδίκως, καὶ ἀντὶ τούτων ὑπόσχεται
νὰ συντελῇ εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς τε καρδίας καὶ τοῦ νοός. Ἡ πείρα
ἔπεισεν ἤδη ἀρκούντως τὸ καθ' ἡμᾶς κοινὸν ὅτι ἄλλως δὲν δύναται νὰ προ-
κόψῃ εἰμὴ διὰ τῆς διαδόσεως γνώσεων ὠφελίμων καὶ ὑγειῶν· ἐν ταῖς γνώ-
σεσι ταύταις ὑπάρχει κεχυρμμένος ὁ σπόρος τοῦ μέλλοντος τῶν τόπων τού-
των· τίνος ἕνεκα παραβλέπομεν τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ, ἐν ᾧ θ' αὐ-
ξήσει ὁ σπόρος;

Ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν, ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἐλά-
βομεν ἤδη τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα, ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ γίνηται τακτικῶς

καὶ ἄνευ τῆς ἐλχίστης ἀναβολῆς, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει ἀπευκταίου ἢ ἀπρα-
ῦπτου τινος.

Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς μένει ἡ αὐτή· δηλαδή, διὰ μὲν τὸ *Σύγγραμμα*,
ἔτησίως μὲν γρ. 80, καθ' ἑξαμηνίαν δὲ γρ. 45· διὰ δὲ τὸ *Παράρτημα*, ἔτη-
σίως μὲν γρ. 50, καθ' ἑξαμηνίαν δὲ γρ. 30.

Εἰς τοὺς λαμβάνοντας τὸ *Σύγγραμμα* μετὰ τοῦ *Παραρτήματος* γίνεται
συγκτάθαισι· διότι δι' ἀμφοτέρωθεν θέλουν πληρῶναι, ἔτησίως μὲν γρ. 120,
καθ' ἑξαμηνίαν δὲ γρ. 65.

Οἱ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης συνδρομηταὶ πληρῶνται τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὄρος ἀναπόφευκτος.

Ὅσοι γίνωσιν νεωστὶ συνδρομηταὶ, εἴτε διὰ μόνον τὸ *Παράρτημα*, εἴτε
διὰ τὸ *Παράρτημα* καὶ τὸ *Σύγγραμμα* ἐνταυτῷ, θέλουν λάβει δω-
ρεὰν τὰ προεκδοθέντα φυλλάδια τῆς *Ἐῤῥας*, μυθιστορήματος μεταφρασθέν-
τος ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ περιωνύμου Μερύ.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τῇ 1 Φεβρουαρίου καὶ λήγουσι τῇ 31 Ἰανουαρίου.

Ο ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ἢ περὶ νέας κωμωδίας παρ' Ἑλλήσι.

(Συνέχεια, ὄρα Φυλ. ΙΕ'.)

Ἐν ᾧ ἡ κωμωδία οὕτω πως θεάτριζε τὰς ἀθλιότητας τοῦ γά-
μου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, περιέβαλλεν ἀφ' ἑτέρου μυρία δελεάσματα
τὸν ἔρωτα τῶν ἑταιρῶν. Ἡ μέση κωμωδία, ἥτις διετήρει πῶς εἰσέτι
τὴν Ἀριστοφάνειον δριμύτητα, ἐξέθηκεν αὐτὰς ἐπὶ σκηνῆς ἐπὶ σκο-
πῷ τοῦ περιυθρίσαι καὶ τιμωρῆσαι αὐτάς· ἀλλ' ἡ πρόοδος τῆς
ἠθικῆς παρακμῆς ἐπανήγαγεν αὐτάς εἰς τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ οἰκείαν
θέσιν. Ὁ Μένανδρος, καὶ οὗτοσί διάγων τὸν ἐκτεθλυμένον βίον
ὄν ἐδικαίου ἢ τῶν ἐπικουρείων θεωρία, εὔρισκεν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ
καρδίᾳ ὀλόκληρον τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔμμαγουσ καὶ παραλόγου ἐκεί-